

Βρίσκεται στη δυτική ακτή της Πελοποννήσου επάνω σ' ένα ψηλό λόφο σε απόσταση από την θάλασσα, βόρεια της Πύλου και νότια του Κακόβατου και έτσι ήταν κυρίως αγροτική μάλλον παρά ναυτική. Εδώ ένας τοπάρχης έχτισε πάνω στον λόφο ένα πραγματικό μέγαρο, προσανατολισμένο κατά τρόπο που να έχει μια μακρινή θέα της θάλασσας. Στις πλαγιές του λόφου υπήρχαν διάσπαρτες ιδιωτικές κατοικίες που έφθαναν μέχρι το ψηλό κυκλικό τείχος που περιέβαλε τον λόφο. Η πόλη χτίστηκε τον 13ο αιώνα, όπως το ανάκτορο της Πύλου ή οι οικίες των Μυκηνών, και χρειάστηκε ένα ψηλό αμυντικό τείχος σε μια εποχή που, αν και την χαρακτήριζε οικονομική άνθηση, δεν έπαυε να είναι γεμάτη κινδύνους, ειδικά δε στην περίπτωση αυτής της πόλης, που πιθανόν να μη μπορούσε να διατηρεί επαγγελματίες στρατιώτες. Η Μουρατιάδα βρισκόταν σε στρατηγική θέση και ήταν οικονομικά ισχυρή, αν όχι πολύ πλούσια. Η πόλη διέθετε μερικά από τα ιδιαίτερα στοιχεία των μεγαλύτερων ανακτόρων: μια πύλη με κίονες, έναν αξιόλογο θολωτό τάφο, ακόμη και ασάμινθους στις ιδιωτικές κατοικίες. Το μέγαρο είχε διακοσμηθεί απλά με κόκκινες και γαλάζιες ταινίες και είχε όμορφα επιχρισμένα δάπεδα. Διακρίνεται από τα άλλα ανάκτορα στο ότι είχε κατώτερης ποιότητας λιθοδομία και λιγότερο ευρύχωρα δωμάτια, αλλά δείχνει το πως αντιδρούσαν οι απομονωμένες επαρχίες στην προκλητική και αρχιτεκτονικά εκφραστική εποχή της Μυκηναϊκής κυριαρχίας.